

Stand til at fremsætte nogen som helst saglig Grund, der kunde bringe til at stemme for en saadan Paragraf. Naar han og hans Meningsfæller alligevel kunde gøre det, var det udelukkende af politiske Grunde, og disse politiske Grunde blev hentede fra, at vi maatte i det mindste have et brugeligt Forsvar; det var det, vi vilde faa, hvis de foreliggende Forslag blev vedtagne, og Forslagene burde vedtages saavel af Hensyn til Indlandet som til Udlandet. Men jeg spørger: Hvad er det da, vi have kæmpet for gennem den lange Tid for Forsvarssagens Vedkommende? Have vi ikke ved alle Lejligheder gjort opmærksom paa, at det, det gjaldt om, var at skabe et *virkeligt Forsvar*, og at vi ikke vilde gaa med til noget som helst andet end det? Have vi ikke ved alle Lejligheder erklæret og holdt Befolkningen for Øje, at naar Talen var om Forsvaret, saa stod man lige overfor et afgørende Enten—Eller: enten et virkeligt Forsvar eller intet Forsvar; enhver Mellemtag var en Ulykke, hvorom vore Erfaringer fra tidligere Tid tilstrækkelig vidnede. Men naar vi have kæmpet for det og ere valgte paa det, og naar vi have kæmpet under den Fane, forstaar jeg ikke, at vi, naar nu Afgørelsen foreligger, skulle svigte den.

Endnu mindre forstaar jeg det Forsvar, der er ført med Hensyn til det brugelige Forsvar, vi ville faa nu. Er det da en brugelig Fæstning, vi have? Forsvarskommissionen oplyser, at Fæstningen skærmer ikke København mod Bombardement paa Nordfronten, og vi have ikke faaet Lov til ved Hjælp af det Fort, som skal anlægges, at afhjælpe Manglerne der. Vi have ikke, da vi henvendte os om det, faaet Lov til blot at faa den aarlige Bevillingssum paa 50,000 Kr., der gives paa Finansloven, forhøjet til saadant noget som 100 à 150,000 Kr., saaledes at vi gennem Feltbefæstninger kunde afhjælpe Manglerne ved Fæstningen. Nej, Fæstningen skal ligge ganske roligt og falde sammen, og saa kan det kun lidet nytte, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), som han fortalte os i Gaar, staar som højestkommanderende paa den udmærkede Vestenceinte, som slet ikke kan angribes. Jeg hørte det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) bagefter give en lignende Attest for, at man slet ikke kunde komme denne til Livs. Jeg kan kun sige, at det morede mig, for der er dog i den Forbindelse en lille Historie, der kan have sin Interesse. Da Forsvarskommissionen blev nedsat, skulde

den have nogen Undervisning og sendtes rundt omkring til Søs og til Lands, bl. a. til en Natmanøvre, der skulde paavise Enceintens Fortræffelighed, og navnlig det, at Enceinten paa Vestfronten slet ikke kunde gennembrydes. Om det nu var paa Grund af Træthed eller af andre Grunde, ved jeg ikke, men Forsvarskommissionens ærede Medlemmer spiste ved den Lejlighed forloren Skildpadde derude, og medens de spiste, blev Enceinten gennembrudt ved Avedøre. Men selv om saa var, at Enceinten nu er bleven saadan, at den slet ikke kan gennembrydes, vil jeg dog spørge: Hvad kan det nytte, om vi eventuelt ikke kunne blive angrebne paa Vestfronten, naar det er klart og tydeligt for enhver, der vil ofre det en Tanke, at vi vanskeligt kunne forsvare det Terrain bag Dyrehaven, som gaar fra Lyngby og ned til Sundet, det Terrain, hvor Kanalen skal være under virkelige Krigsforhold, men som til dagligt Brug er tørt. Der skal jo tilvejebringes en Oversvømmelse fra Furesøen — jeg tør ikke nævne det Antal Dage, der gaar med til at etablere den; det hører ind under de fortrolige Meddelelser; men hvem garanterer for, at den Tid bliver levnet os? Hvad kan det saa nytte, at det ærede Medlem fra Frederiksværk staar paa Enceinten, naar Fjenden gaar over Oversvømmelsen og tager København fra den Side.

Men nu komme vi til det brugelige Forsvar fra Hærens Side. Jeg har tilladt mig at oplyse, at vi ingen Forsvarsstyrke have, og jeg har vist af Tal, som ere til Tjeneste for enhver, der ønsker det, ligesom hele Beregningen derom er til Tjeneste, saa enhver kan se, at Tallene ere rigtige, hvorledes man Skridt for Skridt kun kommer lidt og langsomt frem. Men selv om vi tage de Tal, siger det ærede Medlem, i den Tid, de 12 Aar, der ligge imellem, have vi et brugeligt Forsvar. Er det da et brugeligt Forsvar, at vi om 4 Aar mangle 14,000 Mand, om 8 Aar 11,200 Mand osv., og naar vi saa komme til den Tid, da Fæstningen skal nedlægges, kun ere komne saa vidt, at vi have 33,000 Mand Fodfolk. Tage vi Forsvarskommissionens Betænkning og se, hvad General Kühnel, der var en Mand, der var vel inde i de Forhold, anser for nødvendigt til Københavns Forsvar, forlanger han 38,000 Mand Fodfolk. Hvor kan saa det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) fortælle sine Meningsfæller, at vi have et brugeligt Forsvar i de 12 Aar? *Det er urigtigt fra først til sidst, og ingen maa*